

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 961/2015
21.01.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у радном спору тужиоца И.М. из Б.П., чији је пуномоћник П.Ј., адвокат из Б.П., против туженог Ф. ДОО из Б.П., чији су пуномоћници У.К. и Д.М., адвокати из Н.С., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 број 542/14 од 22.08.2014. године, у седници одржаној 21.01.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 бр.542/14 од 22.08.2014. године.

II ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду, Судска јединица у Бачкој Паланци, П1 бр.345/13 од 06.11.2013. године, усвојен је тужбени захтев, поништено је као незаконито решење туженог бр.145/13 од 28.01.2013. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду, па је тужени обавезан да тужиоца врати у радни однос и распореди га на радно место на којем је радио пре доношења побијаног решења или на друго одговарајуће радно место, као и да му накнади трошкове поступка од 132.900,00 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж бр.542/14 од 22.08.2014. године, наведена првостепена пресуда је преиначена тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење туженог бр.145/13 од 28.01.2013. године, којим му је отказан уговор о раду и да се тужени обавезе да га врати у радни однос и распореди на радно место на којем је радио пре доношења решења или на друго одговарајуће радно место. Преиначена је одлука о трошковима поступка тако што је захтев тужиоца за накнаду трошкова

поступка одибијен, а он је обавезан да туженом на име накнаде трошкова поступка исплати 88.500,00 динара, као и трошкове састава жалбе од 33.000,00 динара.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију, захтевајући накнаду трошкова овог одговора.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 72/11 и 55/14) Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана. Доношењем побијане пресуде учињена је битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијски навод да је доношењем побијане пресуде учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, је без утицаја јер се ревизија из овог разлога не може изјавити на основу члана 407. став 1. тачка 2. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је био у радном односу код туженог на неодређено време, радећи на радном месту оператер транспортног моста у производно-техничком сектору. Дана 30.10.2012. године, радећи у преподневној смени добио је радни задатак од сменовође туженог да премести транспортни мост са транспортном траком М12 који се налази у магацину 3 и да га припреми за предстојећи истовар. Тужилац је отишао до командног места где се налази цојистик за померање транспортних мостова са транспортним тракама и покушао да овим помери транспортни мост М12, али у томе није успео, о чему је обавестио сменовођу, а овај је шефа одржавања код туженог, који је послао бравара Н.Д. да установи квар и да исти отклони. Када је бравар дошао, тужилац је по његовом налогу, у два наврата покушао да помоћу цојистика покрене транспортни мост М12, али безуспешно. Након констатовања квара, бравар је скинуо плочу на којој се налази један точак са оштећеним лежајем, како би у радионици извршио замену оштећеног лежаја. Док се он удаљавао од моста где је скинуо наведену плочу, тужилац је помоћу цојистика покренуо транспортни мост М12, услед чега је дошло до његовог пада на сировину која се налазила у магацину испод моста. Пракса код туженог је била да поправке на транспортним мостовима и тракама врше бравари и електричари, а да им у томе помажу односно асистирају оператери на транспортном мосту. Тужени је 05.11.2012. године, формирао Комисију за утврђивање постојања штете, њене висине и околности под којима је штета настала, о чему је Комисија сачинила записник 08.11.2012. године у којем је између осталог, наведено да је тужилац одговоран за насталу хаварију, зато што је неодговорно покренуо траку иако је знао да је демонтиран један точак, чиме је извршио тешку повреду радне дисциплине и причинио материјалну штету у износу од 10.000 евра, онемогућио истовар сировине и угрозио како свој тако и животе радника који су се налазили у магацину сировине. Због тога је тужени тужиоцу 11.01.2013. године уручио упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду; а потом је 28.01.2013. године донео побијано решење, којим му је отказао уговор о раду на основу члана 179. ст.1, тачке 2. и 3. Закона о раду, у вези чланова 82. тачка 1. и члана 15. Колективног уговора и члана 17. Уговора о

раду – неизвршење, односно неблагоприятно, несавесно и немарно извршење обавеза и дужности предвиђених уговором о раду, односно немарно коришћење средстава рада. На основу налаза и мишљења судског вештака машинске струке утврђено је да је приликом вршења поправке транспортног моста било неопходно искључити напон у електро ормару, путем одговарајућег прекидача и на одговарајући начин механички обезбедити место оправке демонтираног точка, што је бравар туженог Н.Д., предметном приликом пропустио да учини. С тим да сама демонтирања једног ослоног точка без других утицаја, на пример вибрације или покретања моста, вероватно не би довела до спадања транспортног моста. Такође је утврђено да је осигуравач ДДОР Н.С. исплатио туженом износ од 1.280.668,00 динара, на име накнаде штете коју је овај претрпео услед овог штетног догађаја.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања првостепени суд је усвојио тужбени захтев, закључивши да је побијано решење о отказу донето незаконито, јер је до пада транспортног моста М12, дошло пропустом бравара туженог, који је пре оправке којом је руководио, пропустио да искључи командни напон и да то место обезбеди на одговарајући начин, због чега се понашање тужиоца не може квалификовати као неблагоприятно, несавесно и немарно извршење радних дужности, као ни нецелисходно и немарно коришћење средстава рада, у смислу члана 179. став 1. тачка 2. и 3. Закона о раду.

Правилно је и по налажењу овога суда другостепени суд закључио да чак и да се наведени пропусти обезбеђивања места поправке транспортног моста М12, могу приписати пропусту бравара који је том приликом руководио оправком, да је без обзира на то, тужилац тај који је предметном приликом цојистиком покренуо траку без добијеног налога за то од бравара, који је оправком руководио, иако је видео и знао да је извршена демонтирања једног ослоног точка колица и тако је својом грубом непажњом довео до пада транспортног моста М12. Тиме је учинио повреду радне обавезе из члана 179. став 1. тачка 2. у вези чланова 82. тачка 1. и 15. Колективног уговора и члана 17. Уговора о раду, с обзиром да је грубом непажњом учинио повреду радне обавезе - несавесног и немарног извршавања радних дужности и немарног коришћења средстава. Због чега је правилно закључио да је са тог разлога побијано решење о отказу уговора о раду законито донето.

Тужилац је својим понашањем предметном приликом учинио акт грубе непажње, па зато није основан његов ревизијски навод да у конкретном случају није испуњен други кумулативни услов за доношење побијаног решења применом члана 179. став 1. тачка 2. и 3. Закона о раду, због непостојања кривице запосленог.

Без утицаја је ревизијски навод тужиоца да тужени предметном приликом није претрпео штету јер му је осигуравајуће друштво накнадило штету насталу због предметног догађаја, с обзиром да је побијано решење о отказу донето са других разлога.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у ставу I изреке пресуде.

Како трошкови састава одговора на ревизију не представљају трошкове који су били потребни ради вођења парнице, то је одлучено као у ставу II изреке на основу члана 154. став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија
Предраг Трифуновић,с.р.**